

Forslag

til

Lov om et levnedsmiddelinstitut m. m.

Fremsat den 9. oktober 1958 af *indenrigsministeren*.

§ 1. Indenrigsministeren bemyndiges til at oprette et levnedsmiddelinstitut og til at tilvejebringe nye selvstændige lokaler for dette.

Levnedsmiddelinstittuttet skal bestå af

- 1) en institution til udførelse af levnedsmiddeltoxikologiske og dermed beslægtede eksperimentelle undersøgelser og
- 2) et centrallaboratorium for levnedsmiddelkontrol m. v., hvori indgår Statens praktisk-sundhedsmæssige Undersøgelser og Statens Vitaminlaboratorium.

Stk. 2. Den i stk. 1 under 1) nævnte institution betegnes som Statens Institut for Levnedsmiddeltoxikologi m. v. Instituttet ledes af en direktør, der over for indenrigsministeriet har det videnskabelige ansvar for instituttets virksomhed. Instituttet skal efter ministerens bestemmelse være til bistand for Sundhedsstyrelsen i dennes egenkab af det offentlige øverste rådgiver i sundhedsmæssige spørgsmål.

Stk. 3. Den i stk. 1 under 2) nævnte institution, der deles i afdelinger efter indenrigsministerens bestemmelse, betegnes som Statens Centrallaboratorium for Levnedsmiddelkontrol m. v. Centrallaboratoriet ledes af et råd bestående af lederne for de enkelte afdelinger. En af lederne udpeges af indenrigsministeren til at føre forsædet i rådets møder samt til efter ministerens bestemmelse at føre overtilsyn med laboratoriets arbejde. Centrallaboratoriet skal være til bistand for Sundhedsstyrelsen, navnlig for så vidt angår dennes opgaver i medfør af § 3 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter et regulativ for Statens Institut for Levnedsmiddel-

middeltoxikologi m. v. og Statens Centrallaboratorium for Levnedsmiddelkontrol m. v.

Stk. 5. Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte gebyrer for de undersøgelser, der foretages, og for konsultativ virksomhed, der udøves af de nævnte institutioner til fordel for erhvervsvirksomheder, erhvervsorganisationer og lignende.

Stk. 6. Såvel Statens Institut for Levnedsmiddeltoxikologi m. v. som Statens Centrallaboratorium for Levnedsmiddelkontrol m. v. afgiver en årlig beretning til indenrigsministeren. Statens Institut for Levnedsmiddeltoxikologi m. v. kan endvidere med indenrigsministerens samtykke udsende oplysninger om ernærings- og levnedsmiddelhygiejniske spørgsmål, der kan antages at have praktisk eller videnskabelig interesse for en videre kreds.

§ 2. Indenrigsministeren kan autorisere et af en kommune oprettet laboratorium til at udføre de i henhold til levnedsmiddeloven forudsatte laboratorieundersøgelser, som begæres af vedkommende sundhedskommission eller politiet.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme arten og omfanget af den levnedsmiddelkontrol, der skal udføres af de kommunale levnedsmiddellaboratorier. Han kan ligeledes bestemme, at laboratorieundersøgelser af levnedsmidler enten skal udføres på et for flere kommuner fælles laboratorium, eller at kommuner, der ikke ønsker selv at drive et laboratorium, skal lade undersøgelserne foretage på et andet kommunalt laboratorium imod, at der herfor ydes vedkommende kommune et vederlag, der i mangel af mindelig overenskomst fastsættes af ministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer

fordelingen af kontrollerende opgaver mellem centrallaboratoriet for levnedsmiddelkontrol m. v. og de lokale levnedsmiddel-laboratorier.

Stk. 4. Indenrigsministeren forhandler med de kommunale organisationer om gennemførelsen af de i nærværende paragraf omhandlede ordninger.

§ 3. For så vidt indenrigsministeren efter indhentet udtalelse fra Sundhedsstyrelsen finder det påkrævet, at der inden for ernærings- og levnedsmiddelhygiejnen gennemføres praktisk-videnskabelige undersøgelser, som ikke kan udføres på Statens Institut for Levnedsmiddeltoksikologi m. v. eller på Centrallaboratoriet for Levnedsmiddelkontrol m. v., eller som mere hensigtsmæssigt kan udføres andetsteds, kan indenrigsministeren bemyndige Sundhedsstyrelsen til at træffe aftale med private eller offentlige institutioner om gennemførelse af de pågældende undersøgelser imod dækning af de dermed forbundne udgifter samt til at foreskrive de vilkår, hvorunder undersøgelserne skal foregå.

§ 4. Indenrigsministeren kan bemyndige Sundhedsstyrelsen, Statens Centrallaboratorium for Levnedsmiddelkontrol m. v. og Statens Institut for Levnedsmiddeltoksikologi m. v. til med tilsvarende institutioner i andre lande, særlig de lande, der er tilsluttet Nordisk Råd, at træffe aftale om samarbejde om kontrol med levnedsmidler og med hensyn til praktiske forskningsopgaver vedrørende levnedsmiddelhygiejniske spørgsmål.

§ 5. Indenrigsministeren bemyndiges til efter forhandling med fiskeriministeren, handelsministeren og landbrugsministeren og de nærmest interesserede erhvervsorganisationer at oprette et råd bestående af særligt sagkyndige til at følge forskningen inden for ernærings- og levnedsmiddelhygi-

ejen samt til at virke som rådgiver for Sundhedsstyrelsen og vedkommende ministerier i vigtigere sager på dette område.

Stk. 2. Indenrigsministeren bemyndiges til at oprette et nævn til behandling af sager om levnedsmidler, hvori der i henhold til levnedsmiddeloven skal finde forhandlinger sted imellem indenrigsministeriet på den ene side og fiskeriministeriet, handelsministeriet og landbrugsministeriet på den anden side.

§ 6. Det på Statens Centrallaboratorium for Levnedsmiddelkontrol m. v. og Statens Institut for Levnedsmiddeltoksikologi m. v. ansatte personale, medlemmer af eventuelle rådgivende udvalg og lignende, som måtte blive oprettet efter ministerens bestemmelse, herunder også medhjælpere og lejlighedsvis tilkaldte konsulenter, sagkyndige og lignende samt personalet på de private og offentlige laboratorier, der i medfør af §§ 2 og 3 udfører levnedsmiddelundersøgelser for det offentlige, er under ansvar efter borgerlig straffelov af 15. april 1930 §§ 152 og 263, jfr. § 3, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres arbejde bliver vidende om.

§ 7. Bestemmelserne i nærværende lov medfører ingen ændring med hensyn til Sundhedsstyrelsens stilling og ansvar, således som dette er fastlagt i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse og i lovgivningen om levnedsmidler m. v.

Stk. 2. Bestemmelserne i nærværende lov medfører ej heller nogen ændring med hensyn til den allerede stedfindende kontrol med mælk og mælkeprodukter, kød, æg og fisk.

§ 8. De med lovens gennemførelse forbundne udgifter søges bevilget på de årlige finanslove.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag er i overensstemmelse med det forslag, som blev fremsat i folketingsåret 1957—58 og henvist til behandling i et folketingsudvalg, der ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingsårets afslutning. Der er dog foretaget en for-

mel ændring i lovforslagets § 6 som følge af, at der i folketingsåret 1957—58 blev gennemført en ny lov om lønninger, pensioner m. v. til statens tjenestemænd.
